

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm S. Et Gloriosi Martyris Platonis, ex eo quod extat apud Metaphrasten. Videtur passus esse tempore persecutionis Diocletianæ, quo & Clemens Episcop. Ancyra in Galatia coronatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Rupe sub hac aluit, tam longo tempore solis
 Diuinis contentam epulis, & rore salubri.
 Hæc domus, antra tibi stillantibus humida saxis,
 Horrifico tenebreſci ſitu, tecta aurea regum,
 Delitiasq; omnes ac ditia vicerat arua.
 Hic incluſa libens, longis veſtita capillis,
 Veſte carens alia, ter denos paſſa Decembres
 Diceris: hic non fracta gelu, nec victa pauore;
 Namq; famem, frigus, durum quoq; ſaxa cubile,
 Dulcia fecit amor. ſpesq; alto pectore fixa.
 Hic hominum non viſa oculis: ſtipata cateruis
 Angelicis, ſeptemq; die ſubuecta per horas,
 Celeſtes audire choros, alterna canentes
 Carmina, corporeo de carcere digna fuiſti.

Vide Notat.
 C. Baronij in
 Martyr.
 Rom.

MARTYRIUM S. ET GLORIOSI

Martyris Platonis, ex eo quod exſtat apud Metaphraſten. Videtur paſſus eſſe tempore perſecutionis Diocletiane, quo & Clemens Epiſcop. Ancyra in Galatia coronatus eſt.

22. Iulij.
 S. Plato prædicat Galatia.

SANCTISSIMVS Chriſti martyr Plato, ſcū apud Galatas diuini verbi ſemina ſpargeret, inſenſatosq; Galatas fructu fidei planè admirabili ad veritatis cognitionem inſtar ter adduceret, quidam crudelitate & ſæuitia antè alios inſignes captum in vincula coniecerunt, multiſq; oneratum iniurijs & ſupplicijs, antè vſitatum indicij morem, tandem Agrippino Vicario maioribus frangendum cruciatibus obtulerūt. Agrippinus verò homo beluiniſ moribus, & aduerſus Chriſti athlethas

ſupra

supra modum efferatus, postquam intellexit animum eius Christi gratia ita roboratum, ut nullis supplicijs quantumvis atrocibus cedere vellet, tanquam grauioris delicti reum, crudis boum neruis extensum sæuè lapiari iussit. Fuit tunc sanè horrendè à viris quatuor, indè à duodecim, in martyris corpus sæuitum; sed is, alacri & constanti animo in Christi confessione perseverans, nullis cruciatibus vinci poterat. Vnde Agrippinus tantam in martyre virtutem admirans, simulque suis ipsius dedecus pertimescens, à supplicijs ad carcerem eum abduci iussit.

Dire cruciatur sub Agrippino Vicario.

Ducitur à supplicijs ad carcerem.

Martyr verò primi illius certaminis victoria illustris, defixos in se Christianorum animos, vultu oculisque ad parem gloriam vehementer prouocabat, omniumque oculos in se tam inuicta virtute conuerterat. Ut verò ad carceris locum ventum fuit, sublata manu silentium poposcit, verbisque ferè huiusmodi Christianorum cœtum compellauit; Viri fratres, num leui aliqua de causa hoc tantum certamen me suscepisse existimatis? Certè propter cæli terræque conditorem libens has plagas vulneraque sustineo, ut his breui perfungas periculis, gloriæ illius sempiternæ in cælis fruam promissis. Quid? an nescitis quod passionibus huius temporis non sunt condignæ, ad futuram illam gloriam, quæ in nobis reuelanda est; Ne vos igitur conturbent supplicia, non carceres frangant, sed state animis; certi, quòd de omnibus his afflictionibus, quæ iustorum in hac vita propriæ sunt, liberabit nos Dominus. Hæc aliæque luculenter sanè perorantem

Oratio eius ad populum, dum ad carcerem ducitur.

Rom. 8.

Psal. 33.

martyrem in carcerem traserunt; quem ille la-
tus subiit, precibusque continuis labores om-
nes mitigauit.

*In terra-
ribus uult
frangere Pla-
tonem.
Ibidem.
Conuertitur
ad blanditias.*

Septem autem post diebus, Agrippinus su-
um antè tribunal martyrem sisti iussit, ac diuer-
sa tormentorum genera, lebetem quippe æneū,
sartagines ferreas, candentes crates, manus fer-
reas, catapultas, acutos obeliscos, vncos, rotas,
multaque alia aspectu sanè terribilia consti-
tuit existimans infelix se per hæc esse mar-
tyrem territurum. Tum verò talem ad il-
lum orationem instituit. Equidem, charissime
Plato, quàm tui sim nominis studiosus, quam-
que te ab imminente interitu, atrocibusque sup-
plicijs ereptum cupiam, testis mihi Apollo
deorum optimus. Hæc quidem quæ vides sup-
plicia, te noster Imperator subire iubet, si ea-
dem in mentis insanja perseueras. At ego in-
super vt tibi tuoque generi & insigni parentum
tuorum nobilitati consulam, & pulcherri-
mum illum iuuentutis tuæ florem ab hac pe-
ste & exitio eripiam, fratris mei vnicam, quam
habeo, filiam stabili matrimonij vinculo
tibi copulabo. Beatus autem Christi martyr,
leniter subridens; Quid, inquit, ô Agrippine, es-
to, quòd mundanæ gloriæ fumo implicatus, v-
xor in me nexus induere statuerim, an tu exi-
stimas quòd huiusmodi ancillas qualis fratris
tui filia est, vel meam in familiam admittere di-
gnareris? Hoc autem vir sanctus eò dicebat, vt il-
lo contemptu tanquàm ictu vno amoris illece-
bras, Satanae insidias periculosissimas, amputa-
ret, eaque contumelia Vicarium ad certamen
prosequendum acrius inflammaret.

*Præclarè re-
pellit à se de-
monis insi-
dias ex nup-
tias respuit.*

Tunc

Tunc A-
tus, marty-
gis subtili-
prunis ar-
Camque i-
nus marty-
taret, hort-
uocaret, su-
uis illis to-
uictæ virtu-
lens: Ego v-
neque vita-
mes, neq; i-
fundum, n-
parare à c-
Domino n-
percitus, n-
chinas ad-
frangeret
ni supplic-
set, disci-
merat, ec-
no visus e-
neo egres-
odores.
Agrippi-
ditias con-
nescium.
grè fereba-
adeò sorte-
tur. Tan-
mum ind-
fixum illu-
Cui mar-

Tunc Agrippinus, incredibili rabie exagitatus, martyrem in grabatum æneum conijci, virgis subtilissimis cædi, oleo, resina, bitumine, & prunis ardentibus vehementer cruciari iussit.

*Ignem & virgis crudelis-
simè tor-
quetur s.
Plato.*

Cumque inter atrocissima illa tormenta tyrannus martyri magna verborum petulantia insultaret, hortareturque subindè ut Apollinem inuocaret, supplicemque se illi exhiberet, ut à sæuis illis tormentis eriperetur, Plato inclyto iuncta virtutis robore corpus animumque attolens: Ego verò, inquit, dico tibi, ô tyranne, quod neque vita, neque mors, neque gladius, neque famines, neque periculum, neque altitudo, neque profundum, neque vlla alia res creata potest nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro. Agrippinus his auditis furore percitus, multiplicari tormenta, omnesque machinas adhiberi iussit, ut martyris constantiam frangeret. Cumque horis admodum tribus omnium suppliciorum genere atrociter sæuitum fuisset, discusso tandem fumo, qui aspectum ademerat, ecce martyr ex grabato descendens, nouo visus est coruscare splendore, & quasi è balneo egrediens suauissimos è corpore spirabat odores.

Magna fortitudo martyris.

Rom. 8.

Nota venit admiratione dignam.

Agrippinus ea re stupefactus, iterum ad blanditias conuertitur; & nunc deorum hoc esse beneficium, nunc tortorum misericordiam, qui ægrè ferebant, tam insignem iuventutem funesta adeò sorte extinguere, multis persuadere conabatur. Tandem verò ait; Sed si nolis, ô Plato, animum inducere, ut dijs sacrifices, saltem Crucifixum illum abnega, & te liberum dimittam.

Inuictus martyr animi.

Cui martyr; ô cor peruersum. Qui mihi tor-

neficia conciliauit, Saluatorem Christum
propter negabo, meque socium tuæ impietati
constituam, ut eandem in pestem præceps ruam.
Discede à me, qui operaris iniquitatem.

*Sphæra ig-
nea mam-
millis eius
applicatur.*

*Psalm. 78.
Ceditur lo-
rus.*

*O egregium
Christi ath-
letam.*

*Rursus in
carcerem ab-
ducitur.*

Agrippinus ea fiducia & dicendi libertate
commotus, è throno suo confurgens, sphæras ig-
neas martyris mammillis imponi iussit; quare
vehementia non modò latera, sed interior vis-
cerum structura continuò nudata fuit: prorsus
ut cuncti eum examinatum crederent. Martyr
autem paulò post oculos tanquam è somno al-
cælos attollens exclamabat; Domine Deus ne
discefferis à me: Ne fortè dicant gentes; Vbi est
Deus eorum? Hæc aliaque, multa pietate ora-
tem Agrippinus iussit loris cædi, indè in ligno
suspensum vncis ferreis frustratim discerpi, la-
niarique: prorsus ut ossa omnia carne nudata
triste atq; horribile astantibus spectaculū præ-
berent. Post hæc de ligno depositum sic tyrannus
affatur; Infœlicissime mortalium, cum iam
ossa vsque excoriatus sis, de cætero quid ex-
pectas? Cui martyr; Et tu, ô tyrâne, à me quid aliud
expectas, quam fidem Domini nostri Iesu Chri-
sti? Tibi verò si quid restat aliud, quod mihi
debetur, hoc protinus exequere. Tunc Agrippi-
nus multo magis inuictum animi admirans ro-
bur, rursus in lignum sublatum vehementius tor-
queri iussit. Cum verò cerneret martyrem om-
nibus tormentis superiorem, inuidia tabescens,
iterum depositum ad carcerem abripi, & panis
solo aquaque tenuiter sustentari iussit, nullum
interim, nunc per minas, nunc per blanditias
non mouens lapidem, ut saltem eum sibi suppli-
cem efficeret.

Octo

Octo & decem diebus in custodia cōstitutus,
oblatum panem & aquam planè recusabat, cer-
tus quod is qui Danieli in medio leonum con-
stituto nutrimentum suppeditavit, ipsum quoq;
benignè nutriret. Cumque carnifices interitum
illi à fame timerent, rogarentque ut cibum su-
meret, nè ea res postea apud Agrippinum illis
fraudi esset, martyr respondit; Nihil vos ea soli-
citus cōturbet. Vos enim nutrit panis, me ver-
bum Dei permanens in æternū. Vos satiant car-
nes, me puræ preces. Vos lætificat vinum, me
autem Christus, vera vitis patris, qui suscitatus
non cadit. Vos laudem ab hominibus expecta-
tis, ego vocem Domini mei I E S U Christi in
extremo iudicij die: Venite benedicti patris
mei, possidete regnum antè mundi constitutio-
nem vobis paratum.

Daniel. 14.

Nihil come-
dit in carne.Ioan. 15.
aspectum

Matth. 25.

Philip. 1.

Caput ei am-
putatur.

Post dies autem aliquot Agrippinus eductum
è custodia martyrem hisce blanditijs compel-
lauit; Plato, quid est, quod mihi optimè tibi con-
sulenti parere recusas? Vel nunc igitur te dicto
audientem præbe, ne ultimo mortis supplicio,
tibi tuoq; generi notam dedecoris inferas sem-
piternam. Cui martyr: Mihi, inquit, vivere Chri-
stus est, & mori lucrum. Fac igitur citò, quod
velis. Ego enim nefando simulacrorum cultu
nunquam me contaminabo. Tunc Agrippinus,
abiecta omni prorsus victoriæ spe, capitis eum
sententia damnauit; quam beatus Martyr post
innumera certamina in loco, cui Campus no-
men, alacri animo excepit: ac prætiosæ
eius reliquiæ à Christianis ibi-
dem depositæ.

VITA